

Ἀκολουθία Νεομάρτυρος ΜΑΤΘΑΙΟΥ τοῦ ἐν Ῥεθύμνῃ

Ψαλλομένη τῇ 18^ῃ Αὐγούστου

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὸν ἡμῖν ἔαρ λαμπρῶς ἐπέλαμψε, τοῦ Νέου Ἀθλοφόρου, ἡ ὑπέρτιμος μνήμη, Ματθαίου τοῦ ἐνδόξου ἦν εὐσεβῶς, καταστέφοντες ἄσμασι, τῷ θαυμαστῷ ἐν Ἁγίοις πάντες Θεῷ, δῶμεν δόξαν ἀγαλλόμενοι.

Γερακαρίου ὁ γόνος ὑμνεῖσθω σήμερον, ὁ ἄθλοισ μαρτυρίου, ἐν Ῥεθύμνῃ ἐμπρέπας, Ματθαῖος ὁ θεόφρων ὅτι ἐχθρῶν, καθελὼν τὰ φρυάγματα, τῷ διαδήματι δόξης τῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐπαξίως ἐστεφάνωται.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ σημειώσει περιφραζάμενος, ἐχώρησας θεόφρον, εὐσταλῶς κατὰ πλάνης, ἐχθρῶν τῶν ἀλλοθρήσκων μὴ πποηθεῖς, ὧ Ματθαῖε τὸν θάνατον· δι' οὗ μετέβης πρὸς θείαν ἀναψυχὴν, κατὰ μέθεξιν θεούμενος.

Τὸ τῆς ψυχῆς σου ὑψώσας γενναίως φρόνημα, ἦν πέπονθας Ματθαῖε, ἐθεράπευσας πτῶσιν, καὶ ξίφει τὸν

αύχένα ἀποτμηθεῖς, μιμητῆς ἀκριβέστατος, ἐν ταῖς ἐσχάταις
ἡμέραις τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος ἐχρημάτισας.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἀναλαβὼν τὸν Σταυρόν, Ματθαῖε Χριστοῦ Ἀθλητά, τὰς
ἀντιπαρατάξεις ἔτρεψας, τῶν δολίων τῆς πίστεως ἐχθρῶν,
καὶ ἦρας κατ' αὐτῶν, νίκης βραβεῖα αἰώνια· τὴν χριστῶνυμον
γὰρ εὐθαρσῶς, κλησὶν σου καθομολόγησας, ὑπὲρ τοῦ
Σωτῆρος προθύμως, τοῦ μαρτυρίου τὸ ποτήριον ἔπιες· ὄθεν,
τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, μὴ παύση εὐμενῶς
μνημονεύων, ὡς παρῶρησίαν πλουτήσας ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν
Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι'
ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον
γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν
παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα
χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε οἱ εὐσεβεῖς, Ματθαῖον ἐγκωμίσις, ὑμνήσωμεν
συμφώνως, τῶν πρόπαλαι Μαρτύρων, ὡς μιμητὴν
πανάριστον.

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Ξίφει ἀποτμηθεῖς, Ματθαῖε τὸν αὐχένα, ἀγάπη τοῦ
Σωτῆρος, ἐν σοὶ Αὐτοῦ τὸ πάθος, πιστῶς ἀνεζωγράφησας.

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

Κώμη χαρμονικῶς, ἡ τοῦ Γερακαρίου, τῆ μνήμη σου
χορεύει, Ματθαῖε Νεομάρτυς, τιμῶσά σου τὰ σπάργανα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε Βασιλεῦ, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Ματθαίου ταῖς πρεσβείαις, χορήγει τῷ λαῷ Σου, τὸν πλοῦτον τοῦ ἐλέους Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθή, ἡ τέξασα ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ἡμῖν παντὶ τῷ βίῳ, στερόρα ἔσο βοήθεια.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ εὐσεβῶς σφραγιζόμενος, κατ' Ἀγαρηνῶν τῆς ἀπάτης, ὧ Ματθαῖε ἐχώρησας, καὶ ἦσχυνας αὐτὴν σφαγιασθεῖς, τῷ ξίφει ὥσπερ ἄκακος ἀμνός· διὰ τοῦτο τῶν Μαρτύρων ἐν οὐρανοῖς, ἠξίωσαι εὐκληρίας· δόξα τῷ σὲ ἰσχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, Γερακαρίου, καὶ ἀγλαΐσμα, τῆς Κρητονήσου, ἀνεδείχθης Ματθαῖε μακάριε, ἐν τῇ Ρεθύμνη Μαρτύρων τό στάδιον, ἀκαταπλήκτω τελέσας φρονήματι· ὄθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ δεόμεθα, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καὶ τό *Μακάριος ἀνήρ*. Εἰς δὲ τό *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ Σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ Σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν Σῶν μυστηρίων Ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα Σου εὐπρεπῆς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι, Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ Σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ Σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν Σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς ἐπὶ τῇ θείᾳ Σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ Σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ Σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Φιλομαρτύρων οἱ δῆμοι συνελθόντες, ἐόρτια σήμερον δεῦτε χορεύσωμεν, ἀνευφημοῦντες ἐν ἄσμασι, τῆς εὐσεβείας, τὸν στεφανίτην τὸν θεοδόξαστον, Ματθαῖον τὸν ἔνδοξον, τὸν μιμησάμενον, στερόρως Μαρτύρων τῶν πρόπαλαι, τὸν θεῖον ζῆλον, καὶ μαρτυρίου ἄθλοις ἐμπρέψαντα· τῷ Λυτρωτῇ γὰρ παριστάμενος, ἐν ὑψίστοις Ἁγίων σὺν τάγμασιν, ἡμῖν χάριν αἰτεῖται, ἰλασμὸν καὶ θεῖον ἔλεος.

Φενακισθεῖς δι' ἀπάτην τοῦ βελίαρ, ἠρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἀνανήψας ἀπέπτυσας, τῆς ἀσεβείας, πλάνην Ματθαῖε τὴν ψυχολέτειραν· ἐντεῦθεν ῥωννύμενος, σθένει τῆς χάριτος, ὁμολογία διέπρεψας, ἀκαταπλήκτω, μὴ δειλιάσας ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν· ὅθεν τὸ σκάμμα τῆς ἀθλήσεως, ἀλλοτρίω καθάπερ ἐν σώματι, διανύσας μετέσχες, ἐκλεκτῶν τῆς ἀπολαύσεως.

Καταυγασθεῖς μυστικῶς τῇ διανοίᾳ, φωτὶ θεοῦ Πνεύματος, ὡς δεκτικώτατος, Ἀγαρηνῶν πλάνης ἔλιπες, τὴν σκοτομῆνιν, Μάρτυς Ματθαῖε θεομακάριστε, καὶ πτώμα ὃ πέπονθας, φθόνω τοῦ ὄφεως, μαρτυρικῶς ἐπηνώρθωσας, τὴν τοῦ αὐχένος, τομὴν δεξάμενος ἀνδρικώτατα· ὅθεν ὡς ἥλιος ἀνέτειλας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀείφωτος, ὑπὲρ λόγον φωτίζων, τὰς ψυχὰς τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε σήμερον εὐσεβῶς, ἐν τῇ μνήμῃ ἀδελφοὶ εὐωχηθῶμεν, Ματθαίου τοῦ εὐκλεοῦς Νεομάρτυρος· μαρτυρικαῖς γὰρ ἀριστείαις, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς διαπρέψας, τῆς χάριτος διανέμει τὸν πλοῦτον, τοῖς ἐκβοῶσιν ἐν πίστει αὐτῷ· χαίροις, ὁ ἐπὶ τῶν πάλαι Ἀθλητῶν, τοῖς ἵχνεσι σαφῶς πορευσάμενος, ὡς τῷ ποθουμένῳ σοι Χριστῷ, ἀκλινῶς ἐνατενίζων· χαίροις, ὁ δι' ἀγάπης ἀληθοῦς, τῆς θνησκούσης σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ὡς ταῖς ἐλπίσι τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἐνδυναμούμενος· χαίροις, Γερακαρίου ἡ

δόξα, Ἰρεθύμνης τὸ καύχημα, καὶ Κρήτης τὸ νέον ἐγκαλλώπισμα. Ἄλλα πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐκτενῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τῆ ἀθανάτῳ Σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον, καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ Σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν Σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιπὴν. Ἦχος α΄.

Χορεύει, ἀνατείλαντος τῇ Ἐκκλησίᾳ φωστῆρος, Ματθαίου τοῦ παμμάκαρος, τὴν μνήμην ἐορτάζουσα. Οὗτος γὰρ ὁ ἀοίδιμος, εὐσεβείας τῇ χάριτι κοσμούμενος, ἐν κριτηρίῳ

ἀδίκῳ παρέστη, Χριστοῦ ἀνακηρύπτων τὸ ὄνομα, ὃ πρῶην ἀπάτη τοῦ ὄφεως ἠρνήσατο· ὄθεν τὴν χριστῶνυμον κλησιν, τῇ οὐρανίῳ σφραγίσας ὁμολογία, ὡς ἀμνὸς τῷ ξίφει ἐσφαγιάσθη, καὶ πρὸς μάνδραν Μαρτύρων προσεχώρησε, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, τῶν εὐλαβῶς βοώντων· ὁ θαυμαστὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Σου, Παντοδύναμε Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος β΄.

Βασκάνῳ ὄμματι ἐπελθὼν σοι ὁ ἐχθρός, πίστεώς σε τῆς στάσεως ἐσάλευσε, Ματθαῖε παμμακάριστε· ἀλλ' ἀνανήψας ὡς νουνεχής, μαρτυρικῶς ὡς στρουθίον ἀνίσχυρον, αὐτὸν ὑπὸ τοὺς πόδας σου ἐπάτησας· Σταυροῦ γὰρ τῷ τύπῳ ὡς ἐδιδάχθης, κατασφραγιζόμενος ἐσπέρας καὶ πρωί, ὑπὸ τῆς ὁμοζύγου ἐγένου ἐμφανής, τοῖς ἀπίστοις κριταῖς τῆς ἀνομίας· ὄθεν, ἐνώπιον αὐτῶν, τὸ γλυκύτετον ὄνομα τοῦ Σωτῆρος, ἐν θεολόγῳ φωνῇ ὁμολογήσας, ψήφῳ ἀδίκῳ θανάτου κατεκρίθης, ὃν ἐν ἀγαλλιάσει δεξάμενος, ζωῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκοινώνησας. Διὸ ὡς παρῶρησίαν πλουτήσας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, τῶν τελούντων ἐν ὕμνοις τὴν μνήμην σου.

Ἦχος γ΄.

Τίς ἐπαξίως εὐφημήσει, τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν σου, Ματθαῖε Ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ; Ἀγαρηνῶν γὰρ κριτηρίῳ παριστάμενος, καὶ θανάτου τῇ ψήφῳ ἀπειλούμενος, ἀπτόητος ἴστασο κραυγάζων· ἐγὼ ἐκ βρέφους, ὧς τύραννοι, ἀπογεγραμμένος ὑπάρχω, τῷ ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· κὰν δὲ Αὐτὸν φενάκη, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ ἠρνησάμην, τῇ μετανοίᾳ τὸν Πέτρον, παράδειγμα εὔρον ἀκριβέστατον· δι' Αὐτὸν οὖν τὸν θάνατον, οὐ θάνατον λογίζομαι, ἀλλὰ πρόξενον ζωῆς ἀδιαδόχου· σφάττετε λοιπόν, ἵνα ἄξιός Αὐτοῦ εὐρεθῶ, τοῦ δι' ἐμὲ παθόντος μαθητῆς. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρῶρησίαν, Νεομάρτυς ἀκατάπληκτε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Μάρτυς Ματθαῖε ἀήττητε, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀσεβείας τὴν συντριβὴν ἐργασάμενος, τοῖς

χειμαζομένοις Ἀγαρηνῶν τῇ δουλείᾳ, ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις γέγονας· ἀθλητικὴν γὰρ ἀνδρείαν, ἐν μιμῆσει Μαρτύρων ἐπιδειξάμενος, τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τὸ ἔαρ, τοῖς ὁμοδούλοις σου ἀνέτειλας, καὶ τούτους κατέπεισας, τὴν παρακαταθήκην τῆς πίστεως φυλάττειν ἀκέραιον, κἂν ἐν μυρίοις δεινοῖς· ὅθεν σήμερον εὐσεβῶς, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦντες, ἐόρτια εὐγνωμόνως κροτοῦμέν σοι, καὶ δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐν ὑψίστοις σε δοξάσαντα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Νεομάρτυς Ματθαῖε ἀοίδιμε, ἐκ ρίζης λευϊτικῆς ἀναβλαστήσας, δένδρον εὐσεβείας εὐθαλέστατον, τῆς πίστεως τοῦς καρπούς, ἐν καιρῷ πλουσίως ἐξήνεγκας· Σταυροῦ γὰρ τῷ τύπῳ σημειούμενος, πρὸς μαρτυρίου τὸ σκάμμα ἐχώρησας, ἐν ᾧ τῶν πάλαι Μαρτύρων καρτερῶς, τὴν ἀρετὴν ἀναζωγραφήσας, κατ' ἀξίαν τῆς δόξης ἐκείνων, μετέσχες ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ φωτός· ὅθεν, τῇ ἀγίᾳ ἀθλήσει σου, ἢ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίᾳ ἀγαλλομένη, χαρμονικῶς γεραίρει τὴν μνήμην σου, καὶ προσάγει σε πρέσβυν τῷ Χριστῷ, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθέने, πρὸς τὸν ἐκ Σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος, Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἢ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον Πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγια καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διόπερ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην

σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν Σοι· Πανύμνητε, Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. ᾠχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, φιλεόρτων οἱ χοροί, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, τὸν Ἀθλητὴν τοῦ Χριστοῦ, ὕμνων στεφανώσωμεν, φαιδρῶς τοῖς στέμμασι, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Ματθαῖε θεόφρον, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, δεινῶν τε θλίψεων, καὶ ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, τὴν παμφαεστάτην σου πανήγυριν.

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Ἔρωτι τῷ θείῳ συσχεθεῖς, πάντων νουνεχῶς ὑπερεῖδες, τῶν ἐπιγεῖων τερπνῶν, καὶ καθωμολόγησας, ἐχθρῶν ἐνώπιον, τὴν χριστῶνυμον κλησίν σου, ἣν πρῶην ἠρνήσω, φθόνῳ τοῦ ἀλάστορος, Ματθαῖε ἔνδοξε· ὅθεν νίκης τρόπαιον ἦρας, ὡς κατακοντίσας τὴν πλάνην, ἐν Μαρτύρων αἵματι αἰοῖδιμε.

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Φέρων, τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρόν, ὡσπερ ἀπροσμάχητον ὄπλον, ἀκαταπλήκτω ψυχῇ, ἔσπευσας πρὸς στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, ἐν ᾧ σθένει τῆς πίστεως, τὸν πρῶην δολίως, Μάρτυς σε ππερνίσαντα, ὄφιν κατήσχυνας· ὅθεν ᾧ Ματθαῖε ἐδέξω, παρὰ τοῦ Θεοῦ ὡς βραβεῖον, στέφανον ζωῆς τὸ ἀμαράντινον.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ´.

Ὡ τῆς θαυμαστῆς Σου προνοίας, Χριστὲ τῶν πάντων Βασιλεῦ! Σημείωσιν γὰρ ἔδωκας, τοῖς εὐσεβῶς φοβουμένοις Σε, τὸν τύπον τοῦ τιμίου Σου Σταυροῦ· ἐν ᾧ ὁ στερρὸς Ἀθλοφόρος Σου, Ματθαῖος δυναμούμενος, ἴσχυσε φυγεῖν δαβιτικῶς, ἀπὸ προσώπου τόξου, τῆς ἀσεβείας τῶν τῆς Ἄγαρ υἱῶν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις δεόμεθα, δὸς καὶ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, τὸ μέγα Σου Κύριε ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱός Σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις Αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται, καὶ Σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία νομισθῆ ἢ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρανοὺς ἢ ἐπουράνιος Νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνου Σου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἠγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ Σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ Σου. Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι καὶ Ἄγγελοι ὑποδέχονται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμά Σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξάδοντες, μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον· αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· Αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ Σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἄλλ' ὦ πολυύμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς Σου, καὶ πρόβατα νομῆς Σου, καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ Σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ εὐσεβῶς σφραγιζόμενος, κατ' Ἀγαρηνῶν τῆς ἀπάτης, ὦ Ματθαῖε ἐχώρησας, καὶ ἥσχυνας αὐτὴν σφαγιασθεῖς, τῷ ξίφει ὡσπερ ἄκακος ἀμνός· διὰ τοῦτο τῶν Μαρτύρων ἐν οὐρανοῖς, ἠξίωσαι εὐκληρίας. Δόξα τῷ σὲ ἰσχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, Γερακαρίου, καὶ ἀγλαῖσμα, τῆς Κρητονήσου, ἀνεδείχθης Ματθαῖε μακάριε, ἐν τῇ Ρεθύμνη Μαρτύρων τό στάδιον, ἀκαταπλήκτω τελέσας φρονήματι· ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ δεόμεθα, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος εὐσεβῶς, μιμησάμενος Μάρτυς, τῆς δόξης ἐπέτυχες, τῆς Αὐτοῦ Ἀναστάσεως· ὅθεν πρέσβευε, ἵνα ῥυσθῶμεν Ματθαῖε, παμμακάριστε, τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Δόξα.

Ἀθλήσεως στερῶς, τὸν ἀγῶνα τελέσας, ὡς πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ὀλικῶς τετρωμένος, μετέσχες τῆς ἄνωθεν, ὧ Ματθαῖε λαμπρότητος, καὶ τῆς χάριτος, τῷ θείῳ θρόνῳ παρέστης, ἰλεούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν σαῖς πρεσβείαις, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά Σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε, οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν Σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡς εὐσθενέστατον, Κυρίου Μάρτυρα, ἀνευφημοῦμέν σε, Ματθαῖε σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις οἱ πιστοί, γηθόμενοι ἐορτίως·

σύ γὰρ τὴν χριστῶνυμον, ἀνεκήρυξας κλήσιν σου, καὶ ἀνδρείως ἤθλησας, διὰ ξίφους ὡς ἄσαρκος· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, ἵνα κινδύνων λυτρωθῶμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν τῇ Γεννήσει Σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει Σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνης ἔτεσι, ἐν τοῖς ὑστέροις, τοῦ Χριστοῦ τῆς πίστεως, Ματθαῖε πάμφωτος ἀστήρ, τοῦ μαρτυρίου τὸν δόλιχον, ἐπουρανίῳ, ἀνύσας φρονήματι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τίς ἡ παροῦσα Ἐορτὴ; Ἦν ἀνύμνησα φησίν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν Αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ Αὐτῆς, ἄνευ σποραῶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικόν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β´. Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ὁμολογίας σου οἱ κρουνοί, καὶ τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, τῆς ἀσεβείας τὴν ὕλην κατέκλυσαν, καὶ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μυστικῶς τὴν ἄρουραν κατήρδευσαν, Ματθαῖε Νεομάρτυς σοφέ· ἦτις σήμερον εὐφραιομένη, τὸν Ἕνα ἐν Τριάδι δοξάζει Θεόν, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶπα, οἱ Κανόνες· ὁ α´ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Ὁ α´ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Κυρίλ(λ)ου ὕμνος τῷ Μάρτυρι Ματθαίῳ. Ἀμήν.

ᾠδὴ α´. ᾠχος α´. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Καταύγασον δέομαι, Λόγε τὸν νοῦν μου, φωτὶ θείας χάριτος, ὅπως ἐν ἄσμασι, Ματθαῖον ὡς Ἀθλητὴν, τῆς πίστεως πανευκλεῆ, μέλψω ὁ ἄμουσος.

Ἐπὶ ἡλθε τὸ στάδιον τοῦ μαρτυρίου, κατασφραγιζόμενος, Ἀθλητὰ ἔνδοξε, σημείω τῷ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἡσχυνας τοῦ δυσμενοῦς, τὰ πανουργεύματα.

Ἐρωννύμενος χάριτι, τοῦ Ζωοδότου, ζωῆς κατεφρόνησας, τῆς φθαρτῆς Ἁγίε, Ματθαῖε καὶ τὴν σφαγὴν, ὑπήνεγκας χαρμονικῶς, ἀμνὸς ὡς ἄκακος.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι Δέσποινα, τὸν σαρκωθέντα, ἀγνῶν ἐξ αἱμάτων Σου, τοῖς μελωδοῦσί Σοι· τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, τὸ ὄχημα φωταυγές, χαῖρε Θεόνυμφε.

Ὁ β´ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις: Κυρίλλου.

ᾠδὴ α´. ᾠχος β´. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Παρεστῶς τῷ θρόνῳ τοῦ Χριστοῦ, ὦ Ματθαῖε ἔνδοξε ὡς ἀθλητῆς, εὐσεβείας ἀήττητος, συμπαθῶς ἐξαίτει μοι, ταῖς

πρεσβείαις σου τῆς σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, ἵνα μακαρίσω ἄσμασι, τὸ θεῖόν σου μαρτύριον.

Καθελὼν τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Ματθαῖε πάντιμε τῆ κραταιᾷ, δυναστεία τῶν ἄθλων σου, ὡς βραβεῖον ἄφθιτον, τὴν ἀκήρατον εὐφροσύνην ἀπέλαβες, τὸν δεδοξασμένον Κύριον, ἡμῖν ἐξιλεούμενος.

Ὡς ἀμνὸς Κυρίου λογικός, ὦ Ματθαῖε κράτιστε τῆς κεφαλῆς, τὴν τομὴν καθυπέμεινας, σταθηρῶ φρονήματι, καὶ ἀπέτεμες ἀσεβείας ζιζάνια· διὸ τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης εὐφραϊνόμενος.

Θεοτοκίον.

Καταιγὶς χειμάζει με δεινῶς, τῶν ὑπεραρίθμων μου ἁμαρτιῶν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν· ἀλλὰ Σὺ Πανάχραντε, ὡς φιλεύσπλαγχνος τῆ γαλήνη Σῆς χάριτος, πίστει ἰκετεύω σῶσόν με, τὸ χαῖρε ἵνα κράζω Σοι.

Ἰδὲ ἡ γ'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Λόγους θεῖους ἐξηρεύξατο, τῆς ὁμολογίας Πνεύματι Ἁγίῳ, ἡ θαυμαστή σου γλῶσσα, αἰσχύνουσα εἰς τέλος, Ματθαῖε πανάριστε, τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν, τὴν ψυχολέτειραν ἀσέβειαν.

Ὅλως πόθῳ ἀνακείμενος, ὦ πρώην ἡρνήσω, βήματι τυράννων, καρτερικῶς παρέστης, κρινόμενος ἀδίκως, Ματθαῖε καὶ ἔκραζες· Χριστιανὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἄρνοῦμαι τὸν Σωτῆρά μου.

Ὑμνων στέφομεν στεφάνοις σε, τῆς θεοσεβείας, πάνσοφε Ματθαῖε, τὸν κραταιὸν ὀπλίτην, τὸν τρέψαντα ἀνδρείως, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ τὸ βραβεῖον ἐκ Χριστοῦ, τοῦ ἀθλοθέτου κομισάμενον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοις Μῆτερ εὐφημοῦμέν Σε, ἐν ἀγαλλιάσει, χαῖρε ἐκβοῶντες, ἢ τοῦ φωτὸς καθέδρα· ἐξαίτει Σαῖς πρεσβείαις, ὡς οὔσα φιλεῦσπλαγχνος, τὸν φωτισμὸν πᾶσιν ἡμῖν, Παρθενομήτορ καὶ τὸ ἔλεος.

Ἔτερος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξήνθησαν ἀθλήσει σου, ὡσεὶ ῥόδον εὐοσμον, καὶ μυστικῶς ἐμύρισας, Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα, Ματθαῖε Ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Ῥωννύμενος τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ μακάριε, τοὺς δυσμενεῖς ἐτρόπωσας, καὶ καθεῖλες τῆς ματαιότητος, Ματθαῖε θεομάκαρ ἅπαν ὕψωμα.

Παράδεισον κατώκησας, ἐν ᾧ συναγαλλόμενος, τῶν Ἀθλητῶν ταῖς τάξεσι, τὸν Δεσπότην θερμῶς ἰκέτευε, σωθῆναι ᾧ Ματθαῖε τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε καθάγνισον, τὴν ψυχὴν μου δέομαι, μεμολυσμένην πάθεσιν, ἀμελείας καὶ ἀπογνώσεως· εἰς Σε γὰρ καὶ ἐλπίζω τὴν Ἀμόλυντον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ ἐπὶ πίστεως ἐστερεώθης στερόρῳ, καὶ βάσεις ἐδόνησας Ἀγαρηνῶν ἀσεβῶν, τῆς πλάνης ἐνστάσει σου· ἄθλοις δὲ μαρτυρίου, ὑπὲρ φύσιν ἐμπρέψας, στῦλος τῆς ἀληθείας, ἐν ἐσχάτοις ἐδείχθης, Ματθαῖε θεομάκαρ, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα.

Τριάδος ἐλλάμψεσι πεφωτισμένος τὸν νοῦν, ἀπάτης ἐξέφυγες τῶν μισοχρίστων ἐχθρῶν, καὶ ξίφει ἐνήθησας· ὄθεν τῆς τῶν Μαρτύρων, μετασχὼν συναυλίας, χάριτος ἀναβλύζεις, ἀενάως τὰ ρεῖθρα, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, Ματθαῖε πανένδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου Σου τοῦ γεννηθέντος ἐκ Σοῦ, νεφέλαις συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν Σὴν, ἰδέσθαι

μετάστασιν· ὄθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς Σῆς μακαριότητος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἦδη δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μεμηνότες οἱ τύραννοι, κατέσφαζάν σε, τῆς εὐσεβείας, τὸ ἀρνίον τὸ πραότατον, καὶ εἰς μάνδραν κρείττονα, Ἀθλοφόρων Μάρτυς προέπεμψαν.

Νυσταγμὸν ἀπετίναξας, τῆς ἀσεβείας, ἐκ τῆς ψυχῆς σου, τῶν βλεφάρων παναοίδιμε, καὶ ἐγένου ἔξυπνος, ἐν σκηναῖς Ἁγίων τοῖς ἄθλοις σου.

Ὁ Χριστοῦ μαθητῆς σήμερον, λαμπρῶς τιμάσθω, Γερακαρίου, τὸ οὐράνιον ἐκβλάστημα, τὸ τῆς Κρήτης καύχημα, καὶ πιστῶν τὸ νέον ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνέτειλας ἡμέραν, δικαιοσύνης, σωματώσασα τὸν Ἥλιον· διὸ πάντες Δέσποινα, ἐν ὤδαῖς πιστῶς Σε γεραίρομεν.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νεκρούμενος τὸν δυνάστην, εἰς τέλος ἐνέκρωσας, καὶ ζωὴν πρὸς ἄφθαρτον, ἐν εὐφροσύνῃ ἀνέδραμες, ἔνθα νῦν θεοούμενος, Ματθαῖε πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ἰσότιμος τῶν Μαρτύρων, ἐδείχθης τῶν πρόπαλαι, ὡς αὐτῶν τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθήσας μακάριε, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι· διὸ ὑμνοῦμέν σε, ἄσμασι Ματθαῖε γηθόμενοι.

Εὐπρόσδεκτος προσηνέχθης, θυσία τῷ Κτίσαντι, τὴν σφαγὴν δεξάμενος, ἀνενδοιάστῳ φρονήματι· ἐν σοὶ γὰρ ἐπέλαμπε, τὸ φῶς τῆς πίστεως, τοῦ Χριστοῦ Ματθαῖε αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐρανίσματι μητρικῆς Σου, εὐνοίας καὶ χάριτος, τὴν ψυχὴν μου δρόσισον, παρακαλῶ Σε κακίας μου, παύουσα τὸν καύσωνα, ἵνα κραυγάζω Σοι· χαῖρε φοβερὰ προστασία μου.

Ἦδὴ ε΄. Τὴν Σὴν εἰρήνην.

Τὸν κραταιὸν σε Ἀθλητὴν, ὑμνοῦντες πιστῶς, χαῖρέ σοι βοῶμεν, Ματθαῖε μακάριε, ἀθέων ὅτι τὴν αὐθάδειαν, ἄθλοις μαρτυρίου, νικητικῶς καθεῖλες.

Ὡς πλήρης τόλμης θεϊκῆς, παρέστης ἐχθροῖς, Μάρτυς καὶ ἐβόας· Χριστὸν οὐκ ἀρνήσομαι, θανάτῳ κἄν με παραδώσητε, ὅτι Θεὸν ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχει.

Μάρτυς Ματθαῖε πρὸς Χριστὸν, τὸν πόθον δεικνύς, τῆς ὁμολογίας, ἐλάλησας ῥήματα· ἰάσω τραῦμα δὲ ὃ πέπονθας, χαίρων διὰ ξίφους, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως Κόρη δι' ἡμᾶς, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκ τῶν Σῶν αἱμάτων, δυάδι ἐν φύσεων, Αὐτὸς ὡς οἶδεν ἀπεκύησας· ὅθεν Σοι Ἀγγέλου, τὸν ἀσπασμὸν βοῶμεν.

Ἔτερος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χαρμονικῶς ἐν ὡδαῖς, Γερακαρίου τὸν σεπτὸν γόνον σε, οἱ εὐσεβεῖς ὑμνοῦμεν βοῶντες· τῆς πίστεως ἡμῶν, τὸ καύχημα χαῖρε, Ματθαῖε τὸ τίμιον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀμωμήτου Ἀθλητὰ πίστεως, καταβαλὼν σκότους παρατάξεις, φωτὸς ἐν οὐρανοῖς, τῆς ἀθανασίας, ἐδέξω τὴν ἔλλαμψιν.

Περιφραχθεὶς τοῦ Σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ Ἀθλητὰ ἔνδοξε, μαρτυρικαῖς πανανδραγαθίαις, τῆς Ἄγαρ τῶν δεινῶν, ἐκγόνων τὸ θράσος, τελείως κατέρραξας.

Θεοτοκίον.

Ἰλαροτάτῳ ἡμῖν, βλέπον Μαρία ἀγαθὴ ὄμματι, καὶ ἐν φωτὶ Θεοῦ προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός Σου γὰρ ἄλλην, ἐλπίδα οὐκ ἔχομεν.

Ῥῶδὴ στ΄. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ῥυπωθεῖσαν τὴν στολὴν, τῆς ψυχῆς σου Ἀθλητά, ἀπεκάθηρας αὐτήν, τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, καὶ ἔδραμες λελαμπρυσμένος, πρὸς τὰ οὐράνια.

Τῶν προσκαίρων παριδῶν, ὡς ἐχέφρων τὰς τρυφάς, τὴν ζωὴν σου τῷ Χριστῷ, ὦ Ματθαῖε προσφορὰν, ἀνήνεγκας τμηθεὶς τὴν κάραν, ξίφει ἀοίδιμε.

Ἵπομείνας ἀνδρικῶς, τὴν μανίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀπεδύσω τῆς φθορᾶς, τὸν χιτῶνα Ἀθλητά, καὶ ἔνδυμα σαυτῷ ἀθλήσει, δόξης ἐξύφανα.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι Μῆτερ πειρασμῶν, νοσημάτων συμφορῶν, συμπτωμάτων δυσχερῶν, τοὺς σπεύδοντας ἀεὶ ἐν πίστει, τῆ μεσιτεία Σου.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς θνησκούσης σαρκὸς μὴ φεισάμενος, Χριστοῦ ὠμολόγησας χαίρων τὸ ὄνομα, Μάρτυς Ματθαῖε ἔνδοξε· ὁ Αὐτοῦ γὰρ σε πόθος κατέφλεξε.

Τὰ ἐν κόσμῳ μισήσας ἠγάπησας, Χριστὸν μανικώτατα τὸν μόνον Κύριον· δι' ὅν Ματθαῖε ἦνυσας, καρτερῶς μαρτυρίου τὸ στάδιον.

Τῷ Κυρίῳ τὰς χεῖράς σου ὑψωσον, ὑπὲρ τῶν προσφύγων σου, ὡς εὐμενέστατος, αὐτοῖς θερμῶς αἰτούμενος, ἰλασμὸν ὦ Ματθαῖε καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Λυπηροῖς τοῖς τοῦ βίου κυκλούμενος, τὴν φιλευσπλαγχνίαν σου τὴν ἀνεξάντλητον, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα· μὴ ἀπώση οὖν Κόρη τὸν δοῦλόν σου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Γερακαρίου τὸν βλαστὸν τὸν εὐθαλέστατον, τὸν ἐν Ῥεθύμνῃ κραταιῶς ἀνδραγαθήσαντα, εὐφημήσωμεν Ματθαῖον ἐν κατανύξει· ἐν ὑψίστοις γὰρ Κυρίῳ παριστάμενος, τὰ τῆς χάριτος πηγάζει ῥεῖθρα ἅπασι, τοῖς κραυγάζουσι· χαίροις Μάρτυς μακάριε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν ὥσπερ ὄπλον, περιφέρων Ματθαῖε, ἐχώρησας στερῶς κατὰ πλάνης, τῶν ἀσεβῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ τὰ ὑψώματα τούτων κατέβαλες· διὸ ὡς Μάρτυς ἄριστος, ἀκούεις παρ' ἡμῶν τοιαῦτα.

Χαῖρε, τὸ σκεῦος τῆς εὐψυχίας·

χαῖρε, ὁ οἶκος τῆς εὐσθενείας.

Χαῖρε, εὐσεβοῦς ρίζουχίας ἐκβλάστημα·

χαῖρε, κραταιᾶς παρρησίας ἐκπύρσευμα.

Χαῖρε, μάχαιρα ἀμφίστομος, κατ' ἐχθρῶν τῶν ἀσεβῶν·

χαῖρε, σθένος ἀκατάπληκτον, χριστωνύμων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, Γερακαρίου τὸ ἀμάραντον ἄνθος·

χαῖρε, τῆς Κρητονήσου ἀναφαίρετον κλέος.

Χαῖρε, Χριστοῦ ὀπλίτης ἀχείρωτος·

χαῖρε, ἡμῶν προστάτης ἀκοίμητος.

Χαῖρε, Σταυροῦ τῆ δυνάμει ἀθλήσας·

χαῖρε, ἐχθροῦ τὰς παγίδας πατήσας.

Χαίροις, Μάρτυς μακάριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ματθαίου, τοῦ ἐκ Γερακαρίου Ῥεθύμνης, ξίφει τελειωθέντος ἐν ἔτει 1697.

Στίχοι·

Ξίφει Ματθαῖε ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν

Χαίρων εἰσῆλθες τῶν Ἀθλητῶν εἰς μάνδραν.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς πολυθαυμάστου Κρήτης, γεννηθεὶς ἐν τινὶ ἐν αὐτῇ κώμῃ, Γερακάριον καλουμένη, κειμένη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λάμπης καὶ Σφακίων, ἐκ πατρὸς Γεωργίου ἱερέως. Φθόνῳ δὲ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας, ὑπήχθη τῇ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀσεβείᾳ καὶ περιτμηθεὶς, ἐνυμφεύσατο Ὀθωμανίδι τινί, ἧς ἡ κλήσις Ἀϊσέ, μεθ' ἧς διῆγε τὸν βίον. Ἄλλ' ὁ μακάριος, μετὰ παρέλευσιν χρόνου μικροῦ, ἐπιγνοὺς ὁ πέπονθε κακὸν καὶ μεταμεληθεὶς, ἐπανῆλθε τῇ ἀγία τῶν Χριστιανῶν πίστει καὶ μετήρχετο ἐν κρυπτῷ τὰ τῆς εὐσεβείας. Καὶ δὴ, ἐσπέρας καὶ πρωΐ σφραγίζων ἑαυτὸν τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἀλλοθρήσκου αὐτοῦ ὁμοζύγου, κατεμηνύθη ὑπ' αὐτῆς τῷ τῆς πολεως Ῥεθύμνης κριτῆ, ὃς καὶ διέταξεν ἀχθῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ Μάρτυς. Οὗτος δὲ παραστὰς τῷ κριτηρίῳ τῆς ἀνομίας, καὶ ἐρωτηθεὶς, ὡμολόγησεν εὐθαρσῶς τὴν χριστώνυμον αὐτοῦ κλήσιν. Ὅθεν κατεψηφίσθη αὐτῷ ὁ δι' ἀποκεφαλισμοῦ θάνατος, ὃν μετ' εὐφροσύνης δεξάμενος, ἐξεδήμησε πρὸς τὰς ἀφθάρτους σκηνὰς τῆς ζωῆς καὶ παρέστη τῷ Ἀθλοθέτῃ Χριστῷ. Τὸ μαρτυρικὸν δὲ αὐτοῦ λείψανον, παραλαβόντες οἱ εὐσεβεῖς, ἐκόμισαν ἐν τῇ γενεθλίῳ αὐτοῦ κώμῃ, ἔνθα καὶ ἱεροπρεπῶς ἐκήδευσαν ἐν τινὶ τόπῳ, καλουμένῳ ἄχρι τῆς σήμερον: *Τοῦ Μαθιοῦ τὸ μνημα*, ἐν ᾧ οἱ εὐσεβεῖς ἐσχάτως ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μάρτυρος ἀνήγειρον.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ἰσχύϊ εὐσεβείας ἀηπτήτω, τὴν ψυχὴν μακάριε, ἐνδυναμούμενος, τυράννων ὄφρ' οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλ' ἐνώπιον αὐτῶν, ἐστῶς ἀνέκραζες· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανέντες οἱ τῆς Ἄγαρ θεομάκαρ, ἀσεβεῖς ἀπόγονοι, ὡς θῆρες ἄγριοι, Χριστοῦ σε τὸν ἄρνα κατεσπάραξαν· σὺ δὲ

χαίρων τῆς ζωῆς, ἐλπίσιν ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγιων ταῖς χορείαις ἐν ὑψίστοις, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε, συναγαλλόμενος, Θεὸν ἐκδυσώπει τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ πάντων τῶν τὴν σὴν, τιμώντων ἄθλησιν, δι' ἧς ἀνήλθες, πρὸς ὕψος σωτηρίου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας Σὴν λοχείαν, Θεοτόκε ἄχραντε, σκέπε καὶ φύλαττε, καὶ σῶζε παντοίων περιστάσεων, τῶν τοῦ βίου συμφορῶν, καὶ πάσης θλίψεως, ὡς εὐσπλαγχνίας, πηγῆ Θεογεννητορ.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡ Κρήτη ἀγάλλεται, λαμπρυνομένη, τῇ θείᾳ ἀθλήσει σου, Ματθαῖε παμμακάριστε· αἱμάτων γὰρ ρεύμασιν, Ἀγαρηνῶν ἀσεβῶν, πλάνην κατεπόντισας· διὸ αὐτὴν ἀπαύστως, εὐχαῖς σου φύλαττε.

Ἀρότρῳ τῶν ἄθλων σου, τῆς εὐσεβείας, ἐνθέως τὴν ἄρουραν, Ματθαῖε ἐνεούργησας, καὶ ἤνεγκας κρείττονα, καρποφορίαν σοφέ, χάριτος τοὺς στάχους, δι' ὧν αἰεὶ ἐκτρέφεις, πιστῶν τὸ πλήρωμα.

Προθύμως εἰσέδραμες, τοῦ μαρτυρίου, Ματθαῖε τὸ στάδιον, τῷ ζήλῳ πυρακτούμενος, ἀστέκτως τῆς πίστεως, καὶ τῶν ἐχθρῶν δωρεάς, πάσας ἀρνησάμενος, ἐτύθης ὡς ἀρνίον, Κυρίου ἄκακον.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς τῆς τοῦ Πνεύματος, φωτοχυσίας, φωσφόρος ὑπάρχουσα, καταύγασον τὰς τρίβους μου, πρὸς πλάτος οὐράνιον, καθοδηγοῦσα αὐτάς, Θεοῦ τοῦ θελήματος, ὡς ἂν τὴν σωτηρίαν, εὖρω Πανάχραντε.

Ἰδὲ ἡ'. Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι.

Θεόπλοκον στέφανον, ἐδέξω εὐκλεῶς, τῇ δωρεοδότηδι, χειρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, Ματθαῖε θεόφρον, ὡς δοξάσας Αὐτόν, ἐν τοῦ μαρτυρίου, τοῖς ἄθλοις ὑπὲρ φύσιν.

Ἀντάμειψιν εἴληφας, τῶν πόνων ἐκ Θεοῦ, ἐν πόλῳ τὴν μένουσαν, τερπνὴν ἀναψυχὴν, Ματθαῖε παμμάκαρ, ἐν ἧ χαίρων ἀεὶ, μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ ἀνευφημούντων.

Ἰλάσθητι Δέσποτα, τοῖς δούλοις Σου ἡμῖν, Ματθαίου τοῦ Μάρτυρος, πρεσβείαις ἱεραῖς· αὐτὸς γὰρ ἀθλήσας, τῇ ἀγάπῃ τῇ Σῆ, παρὰ Σοὶ μεγίστην, πλουτεῖ τὴν παρῶρησίαν.

Θεοτοκίον.

ᾠ Μητρὲ ἀπειρανδρε, τοῦ πάντων Ποιητοῦ, Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Λόγου ἡ σκηνὴ, ἀγνὴ Παναγία, τοῦ πιστοῦ Σου λαοῦ, πρόστηθι καὶ σκέπε, αὐτὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις.

Ἔτερος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν Ῥεθύμνῃ ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ἐκτελέσας, χαῖρε Μάρτυς Ματθαῖε· χαῖρε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ πάθος σαφῶς μιμησάμενος· χαῖρε τῶν Μαρτύρων, ὁ νέος συμπολίτης.

Ὁμολογία ἱερᾶ, καὶ ἐκχύσει ὧ Ματθαῖε τῶν αἱμάτων, τὸν Σωτῆρα δοξάσας, ἀντεδοξάσθης λαμπρῶς, καὶ εὔρες τὴν πόλιν τὴν μένουσαν, εἰς κατοίκησίν σου, ἀξίως αἰωνίαν.

Σύμμορφος ὡφθης τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἀθλήσει σου Αὐτῷ ἀκολουθήσας, καὶ τοῖς ῥείθροις Ματθαῖε, τῶν σῶν αἱμάτων βαφεῖς, ἐν πόλῳ Αὐτῷ νῦν παρίστασαι, κατηγλαῖσμένος, θεώσεως τῇ αἴγλῃ.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ὠραία καὶ καλὴ, καθωράθης τῷ ἀσπύρῳ τοκετῷ Σου· διὸ κάλλυνον Μητρὲ, τὴν εἶδεχθῆ μου ψυχὴν, καὶ σῶσον εὐχαῖς Σου τὸν ἄθλιον, ἵνα Σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ἦδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἄκαταπλήκτω καρδίᾳ, τοῖς ἀσεβέσι παρέστης, ὁμολογῶν περιφανῶς, σὴν χριστῶνυμον κλήσιν, καὶ ἀνακράζων· τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ μαθητῆς εἰμι ὧ ἄνομοι, καὶ Αὐτοῦ ἀκορέστῳ, πόθῳ θέλω τὸ ποτήριον πιεῖν.

Μαρτυρικῶς διαπλεύσας, ἐπὶ ἐλπίδος ὀλκάδι, πέλαγος βίου τοῦ φθαρτοῦ, Νεομάρτυς Ματθαῖε, ἐλλιμενίσθης γαληνῶς, εἰς ὄρμον ἀχείμαστον καὶ ἄκλυστον, ἐμπορίας Μαρτύρων, ἀπολαύων θησαυρῶν τῶν νοητῶν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ὡς πρωῖνός ἐωσφόρος, ἐξανατείλασα ἡμῖν, ἐπαφίησι θείας, μαρμαρυγὰς τοῦ φωτός, τῆς ἄνωθεν χάριτος φωτίζουσα, τοὺς τελοῦντας ἐν ὕμνοις, ὧ Ματθαῖε Ἀθλητὰ αὐτὴν πίστεως.

Θεοτοκίον.

Νύξ με χειμάζει ἀθλίως, τῆς ἀμαρτίας Παρθένε, καὶ ἐξωθοῦμαι εἰς βυθόν, χαλεπῆς ἀπωλείας· πρόφθασον σῶσόν με Σεμνή, φωτὶ με Σῆς χάριτος αὐγάζουσα, ἵνα μέλπῳ Σε πόθῳ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τυράννων οὐ ἔπτηξας, τὰς ἀπειλὰς καὶ μάστιγας, καὶ θανάτου τὴν ψῆφον, Ματθαῖε ἔνδοξε· Σταυροῦ γὰρ ἀλκίμῳ δυνάμει, ἐνισχυόμενος τὴν καρδίαν, τῆς πλάνης ἐξέφυγες, τῶν ἀρκύων παμμακάριστε.

Τὸν ζῆλον κτησάμενος, τὸν εὐσεβῆ τῆς πίστεως, ὅπερ πέπονθας πτώμα, σοφὴ ἠνώρθωσας, τῆς ὁμολογίας τοῖς λόγοις, καὶ κεφαλῆς σου τῆ ἀποτμήσει· διὸ ἐκοινωνήσας, τῶν Μαρτύρων τῆς τερπνότητος.

Ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐν παρῶρησίᾳ Ἅγιε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ μόνον Κύριον, δοῦναι τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν σὲ εὐφημοῦντων, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότην πολυέλεον.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Δέσποινα, σκηνή Θεοῦ πυρίμορφε, Παναγία Παρθένε, πυρός με λύτρωσαι, τοῦ ζοφεροῦ τῆς γεέννης, δραστικωτάταις Σου ἰκεσίαις, πρὸς Ὅν ἐσωμάτωσας, ἀπειράνδρως ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Θυσία τῷ Κυρίῳ σου, προσήχθης πανυπέρτιμος, Ἀγαρηνῶν ἀπονοία, ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας· τὸ πτώμα γὰρ ὃ πέπονθας, πιστῶς ἀνακαλούμενος, ὥσπερ ἀρνίον ἄκακον, πρὸς τὴν σφαγὴν ἐπορεύθης, Ματθαῖε ἐθελουσίως.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πανενδοξότατε Μάρτυς, Χριστοῦ θεόφρον μιμητά, Ματθαῖε Αὐτὸν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς συμπαθῆς, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων, καὶ πάσης κακοπραγίας.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ Σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ´. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Ματθαῖε πανεύφημε, τοῦ Δυνατοῦ τὴν ἰσχύν, δεδεγμένος τὴν ἄμαχον, ἀσεβείας ἔτρεψας, τῶν τῆς Ἄγαρ τὰς φάλαγγας, καὶ εὐσεβείας ἀκαταμάχητος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὀπλίτης πέφηνας· ὦ τῆς ἀνδρείας σου! Δι' ἧς νίκης ἔπαθλα περιφανῶς, τῇ Χριστοῦ μακάριε, χειρὶ ἀπέλαβες.

Μάρτυς Ματθαῖε ἀήτητε, ὡς ἀληθῶς νεουργῶν, ἑαυτὸν τῷ βαπτίσματι, κεφαλῆς ὑπήνεγκας, τὴν τομὴν ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ ἀνεκαίνισας τῆς σῆς πτώσεως, τῷ αἵματί σου τὴν παλαιότητα· ὅθεν ἀνέδραμες, πρὸς σκηνήν οὐράνιον ὑπὲρ ἡμῶν, ἰκετεύων πάντοτε, Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον.

Μάρτυς Ματθαῖε πανένδοξε, κραταιωθείς ἐν Χριστῷ, τῷ Σωτῆρι καὶ Κτίστη σου, τῶν λοιμῶν ἐμίσησας, τὴν καθέδραν ὡς πάνσοφος, καὶ ἐν τοῖς ἄθλοις σου κατεπάτησας, ὥσπερ στρουθίον τὸν πολυμήχανον· οὐ τῆς χειρώσεως, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου τοὺς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦντας πάντοτε, τὴν θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς Ματθαῖε παγκράτιστε, Γερακαρίου βλαστός, εὐθαλέστατος πέφνησας, τῆς Ῥεθύμνης σέμνωμα, καὶ τῆς Κρήτης ἀγλαίσμα, ὁδὸν Μαρτύρων, σθένει τῆς χάριτος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις, βαδίσας ἔτεσιν· ὄθεν ὑμνοῦμέν σε, πρεσβευτὴν προσάγοντες τῷ Λυτρωτῇ, οὐ ἀνεζωγράφησας, πάθος τὸ ἄχραντον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Πανηγυρίζει σήμερον εὐσεβῶς, ἢ κατὰ Κρήτην ἁγία Ἐκκλησία, τοῦ Ἀθλοφόρου Ματθαίου τὴν μνήμην, ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι συγκαλοῦσα, τῶν φιλεόρτων τὰ τάγματα καὶ λέγουσα· χαίροις, ὁ τοῦ βίου τὰς τερπνότητας, νουεχῶς εἰς ἔδαφος ρίψας, καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος ἀνελθών, μαρτυρίου δρόμῳ φερόμενος· χαίροις, ὁ τοῖς ἄθλοις ἀποκρουσάμενος, τοῦ δολίου ἐχθροῦ τὰ μηχανήματα, καὶ τῷ λαῷ πληθύνας τοῦ Θεοῦ, κατὰ τῆς ἀσεβείας τὰ τρόπαια· χαίροις, ὁ ὑπὲρ ἡλιον λάμπας, ἐν τῆς δουλείας τῆ σκοτία, καὶ καταυγάσας μαρτυρικῶς, τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τὸ φρόνημα. Ἀλλὰ ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, Αὐτὸν ἐκτενῶς καθικέτευε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἄσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν Αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ Αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σπορᾶς, παρατίθησιν, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ οὐράνιος Ἀθλητής, ὁ ἐν τῇ Ῥεθύμνῃ, μαρτυρήσας διὰ Χριστόν· χαίροις ὁ τὸ κέρας, συντρίψας τῶν ἀπίστων, τῇ σῆ ὁμολογίᾳ, Ματθαῖε ἔνδοξε.

Τοῦ Γερακαρίου ἄνθος τερπνόν, κλέος τῆς Ῥεθύμνης, καὶ τῆς Κρήτης πάσης πυρσός, ὤφθης ὡ Ματθαῖε, σῆ κραταιᾶ ἀθλήσει, δι' ἧς ἐχθρὸν καθεῖλες, τὸν πολυμήχανον.